

**Biskop Tine Lindhardts tale ved festgudstjenesten søndag den 22. marts 2015,
hvor Nyborg-ruden, skabt af kunstneren Maja Lisa Engelhardt, blev præsenteret.**

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige til lykke til jer og til sognet med det nye vindue. Nyborg-vinduet, som jeg kan se, at I kalder det. Man kunne også kalde det jeres nye altertavle. Før havde I et træ stående uden for vinduet. Nu får I træet ind i kirken.

Folkeligt set har vi det så som så med træer. Undertiden kan vi næsten ikke se skoven for bare træer. Hvis en kone kalder sin kære mand for en "træ-mand", bør han begynde at overveje sit næste skridt. Og selv om det er godt at have rødder og at være rodfæstet, så er det ikke ubetinget godt at slå rod. Det lyder meget sat og ubevægeligt, ja dødt.

Også i Bibelen og den kristne tradition tales der ofte om træer. Der er især ét sted jeg vil trække frem i dag. Det er fra Jobs Bog kap. 14, vers 7-9:

v7 For et træ er der håb,
hvis det fældes, kan det skyde igen;
det holder ikke op med at sætte friske skud.
v8 Selv om rødderne i jorden er gamle,
og stubben dør i mulden,
v9 gror det igen, så snart det mærker vand,
og sætter grene som et nyplantet træ.

Der ligger altså håb, nyt liv, ny skabelse i et træ. Selv et træ, der som en vinstok i vinterkulden er fuldstændigt dødt og uden liv, kan sætte nye skud. Det interessante er, at lige efter at Job har sagt, at der er håb for et træ, så siger han:

v10 Men dør en mand, er det forbi med ham,
udånder et menneske, hvor er det så?

Ja, hvor er det så – hvad er det så? - Så er alt håb ude, siger Job. Nej siger kristendommen og kristentroen. Der er håb. Ikke på grund af os, men på grund af Gud. Fordi en mand, Jesus, blev korsfæstet på et træ for vores skyld, og fordi Gud rejste ham af døde i påskemorgenrøde, så der ikke længere er noget, der kan skille os fra Gud, hverken skyld eller fejhed eller svigt eller den død der skiller menneske fra menneske. Døden taber, og kærligheden og tilgivelsen og livet opstår, hvor man ikke skulle vente det, og selv for os der ikke fortjener det. Langfredag bliver til påskemorgen.

I kan se det samme på det gamle krucifiks, der hænger i korbuen, hvordan der skyder blade og kviste, nyt liv, fra korset. Og I kan se det i det nye kors på alterbordet, hvordan det er fyldt med liv, kraft og lys, ja, hvordan det lyser af opstandelse. Korsets træ bliver til livets træ.

Det er netop dette livets træ, I nu har fået ind i kirken med den nye alterrude, hvor træer og grene rejser sig, går på tværs og peger på det nye liv, som kommer, og som allerede er, fordi Gud er kommet til verden.

For et træ er der håb, siger Job. Og det er der også for et menneske, siger kristendom og tro og den nye alterrude.

Til lykke med den, jeres nye, smukke alterrude - et vindue med håb og opstandelse.

*Tine Lindhardt
Biskop, Fyens Stift*